

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/901/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7512211043
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Čabaiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7512211043.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach vo veci žalobcu D. E., s.r.o., so sídlom R., G. XX, IČO: 35 925 922, zast. ADVOKÁTKSA KANCELÁRIA GUNIŠ & PARTNERS s.r.o., Bratislava, Klincová 37/B, IČO: 36 862 657, proti žalovanému O. M., U.. XX.XX.XXXX, R. Č., T. XXX/XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného OZ právna pomoc spotrebiteľom Košice, Sofijská 13, IČO: 42 247 268, zast. JUDr. Ladislavom Miklušom, advokátom so sídlom v Košiciach, Budapeštianska 8, o zaplatenie 607,85 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti uzneseniu 17C/278/2012-72 z 19.6.2013 Okresného súdu Košice-okolie

rozhodol:

M e n í uznesenie v napadnutom výroku o trovách konania tak, že vedľajšiemu účastníkovi sa nepriznáva náhrada trov konania.

Vedľajší účastník nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa (ďalej aj „súd“) uznesením vyhovel odvolaniu vedľajšieho účastníka proti svojmu uzneseniu z 3.1.2013 (konanie ním pre nezaplatenie súdneho poplatku zastavil a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania) a ďalším výrokom uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania v sume 47,47 € do troch dní od právoplatnosti uznesenia.

Z odôvodnenia jeho rozhodnutia vyplýva, že žalobca dňa 21.6.2012 podal proti žalovanému žalobu, ktorou sa domáhal zaplatenia 607,85 €. Dňa 8.8.2012 vstúpil do konania vedľajší účastník na strane žalovaného, ktorý dňa 9.8.2012 osobne nahliadol do spisu a vyhotovil si fotokópie potrebných dokladov. Žalobcovi bola dňa 9.11.2012 doručená výzva na zaplatenie súdneho poplatku, zároveň bol poučený o následkoch nezaplatenia súdneho poplatku v stanovenej lehote. Pre nezaplatenie súdneho poplatku súd uznesením z 3.1.2013 konanie zastavil a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Proti tomuto uzneseniu vo výroku o trovách konania podal odvolanie vedľajší účastník a žiadal priznať náhradu trov konania. Súd aplikujúc ustanovenie § 374 ods. 4 O.s.p., s poukazom na ustanovenie § 93 ods. 2 O.s.p. a pri svojom rozhodnutí vychádzajúc z § 146 ods. 2 O.s.p. zaviazal žalobcu k náhrade trov vedľajšiemu účastníkovi v sume 47,47 € za jeden úkon právnej služby (odmena za jeden úkon podľa § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. vo výške 39,84 € pri cene predmetu konania 607,85 €, k tomu náhrada hotových výdavkov v sume 7,63 €) do troch dní od právoplatnosti uznesenia.

Uznesenie vo výroku o trovách konania napadol včas podaným odvolaním žalobca z odvolacích dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. a navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnutý výrok tak, že náhradu trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi neprizná. Argumentoval, že priznanie nároku na náhradu trov právneho zastúpenia v tomto konaní je v rozpore s procesnou úpravou vedľajšieho účastníctva a úpravou náhrady trov konania, pretože z hľadiska výsledku konania vedľajší účastník nemá vo vzťahu k úspechu či neúspechu v tomto konaní žiadny vzťah, a teda z rozhodnutia vo veci samej mu neplynie žiadne právo či nárok, ani nie je a nebol spoločne s odporcom povinný plniť. Tvrdil, že nie je možné aplikovať zásadu úspechu v tomto konaní pri rozhodovaní o náhrade trov konania na vedľajšieho

účastníka, lebo ten vo veci samej úspech alebo neúspech v tomto konaní nemal. Úspech vedľajšieho účastníka nie je automaticky daný úspechom tohto účastníka, popri ktorom vedľajší účastník má v konaní vystupovať. Uplatnenie nároku na náhradu trov konania vedľajším účastníkom je v tomto prípade aj v rozpore s dobrými mravmi, predstavuje výsledok účelovosti jeho vstupu a zneužívanie ustanovenia § 93 ods. 2, 4 O.s.p. evidentne motivovaného snahou o dosiahnutie prospechu titulom uplatnenia náhrady trov konania. Poukázal na to, že v prípade právnickej osoby, ktorej deklarovaný predmet činnosti je ochrana práv spotrebiteľov sa javí ako dôvodné predpokladať, že na realizáciu tejto činnosti bude dostatočne odborne a personálne vybavená (v opačnom prípade je sporné ako svoju činnosť v záujme ochrany práv spotrebiteľov reálne vykonáva) a nebude sa dávať zastupovať advokátom. Preto náklady na zastúpenie vedľajšieho účastníka advokátom nepredstavujú v žiadnom smere účelne vynaložené trovy a pre priznanie nároku na ich náhradu nie je žiadny právny dôvod.

Vedľajší účastník na strane žalovaného ani samotný žalovaný sa k odvolaniu nevyjadrili.

Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods. 1, 3 O.s.p. a z hľadiska uplatneného odvolacieho dôvodu a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné, preto rozsudok v napadnutom výroku o trovách konania zmenil (§ 220 O.s.p.) tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal.

Podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p. ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

K použitiu ust. § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. možno pristúpiť v prípade, ak nie je namieste použiť ust. § 146 ods. 2, či už veta prvá alebo druhá O.s.p.

Ustanovenie § 146 ods. 2 O.s.p. si vyžaduje zodpovednosť za zavinenie účastníka, ktorého procesný úkon mal za následok zastavenie konania. Otázka zavinenia podľa prvej vety uvedeného ustanovenia, sa však hodnotí iba podľa procesného výsledku.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že použitie ust. § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. prichádza do úvahy iba vtedy, ak procesný úkon účastníka mal za následok zastavenie konania.

V danom prípade k zastaveniu konania nedošlo v dôsledku procesného úkonu vykonaného žalobcom, preto nemožno konštatovať, že zastavenie konania zaviniť žalobca. Zaplatenie súdneho poplatku totiž nie je procesným úkonom účastníka. K zastaveniu konania pre nezaplatenie súdneho poplatku dochádza na základe zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch, ide iba o vzťah štátu a poplatníka.

Odvolací súd navyše zdôrazňuje, že pre všetky prípady rozhodovania súdu o náhrade trov konania platí zásada, podľa ktorej môže byť účastníkovi konania priznaná náhrada len tých trov, ktoré boli potrebné na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva. Pri posudzovaní účelnosti nákladov vynaložených na právne zastúpenie treba dôsledne rozlišovať, či právne zastúpenie advokátom je využitím ústavne zaručeného práva na právnu pomoc (čl. 47 ods.2 Ústavy Slovenskej republiky), alebo či sa jedná skôr o zneužitie tohto práva na úkor protistrany (napr. zastúpenie v celkom banálnej veci, opakované zastúpenie v tzv. hromadných - skutkovo a právne takmer totožných veciach, alebo zrejma snaha zvýšiť náklady konania protistrane). Zásada účelnosti trov potrebných na uplatnenie alebo bránenie práva je vyvoditeľná zo všeobecných zásad efektivity a spravodlivosti občianskeho súdneho konania ako celku a z ústavnoprávneho princípu proporcionality, chrániaceho primeranosť ako hodnotu právneho štátu. Primeranosť súvisí s rozumnosťou v práve, ktorá je chápaná ako vyhľadávanie praktickej rovnováhy v rámci aplikácie práva. Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojich uzneseniach (napr. sp. zn. 6 MCdo 5/2013 z 19.3.2014, 6 MC 9/2013 z 20.6.2014, viď aj uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky II. ÚS 739/2014 zo 6.11.2014) vyslovil záver, že trovy konania vzniknuté zastupovaním advokátom v tzv. hromadných (skutkovo a právne takmer totožných) veciach, kde sa obsah jednotlivých podaní, vyhotovených advokátom mení len o aktualizáciu a individualizáciu tej - ktorej veci, nemožno považovať za trovy nevyhnutne (účelne) vynaložené na riadne uplatnenie alebo bránenie práva na súde. Za

tejto situácie, s prihliadnutím na skutočnosť, že v posudzovanej veci bola žaloba na súd podaná dňa 2.7.2012, predtým, ako súd pristúpil k vyrubeniu súdneho poplatku a k doručovaniu žaloby a jej príloh žalovanému, podaním z 8.8.2012 vedľajší účastník oznámil, že vstupuje do konania a dňa 9.8.2012 nahliadol do spisu a vyhotovil si z neho fotokópie (iné úkony vo veci nevykonali) a dňa 3.1.2013 súd pre nezaplatenie súdneho poplatku konanie zastavil, sa zastúpenie vedľajšieho účastníka advokátom javí ako odporujúce rozumnosti, a teda ako zneužitie práva na právnu ochranu. To má za následok povinnosť súdu konštatovať neúčelnosť nákladov vynaložených na právne zastúpenie, a teda ich nepriznanie účastníkovi, ktorý by inak na ich náhradu mal právo.

Odvolací súd na základe uvedeného konštatuje, že v prejednávanej veci nemožno urobiť záver, že zástupca vedľajšieho účastníka vykonal úkony nevyhnutné pre úspech vo veci, t. j. že poskytol právne služby, ktorých vykonanie by malo vplyv na rozhodnutie súdu, trovy vynaložené vedľajším účastníkom, pozostávajúce z trov právneho zastúpenia, nie sú v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania, preto ich nemožno považovať za účelne vynaložené. Preto vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného nebola priznaná náhrada trov konania.

O trovách odvolacieho konania nebolo rozhodnuté, lebo úspešný žalobca nenavrhol o nich rozhodnúť a vedľajší účastník nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania, lebo bol v ňom neúspešný.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. v znení účinnom od 1.5. 2011).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.